

محلات خاص انجام می‌گیرد.

طبخ نذری و اطعام عزاداران: مردم سیرجان در ماه محرم، به صورت گسترده نذورات خود را برای طبخ غذاهای سنتی مانند آش، هلیم و شله‌زرد به حسینیه‌ها می‌آورند و بین عزاداران و نیازمندان توزیع می‌کنند. این عمل نه تنها یک رسم دینی بلکه نمادی از همدلی و بخشش در جامعه است.

علم و کُتل گردانی: آیین علم و کُتل گردانی یکی از آیین‌های کهن و باشکوه عزاداری در ایران، به‌ویژه در ایام محرم، به حساب می‌آید. این آیین از عناصر نمادین و سنتی پرقدرتی تشکیل شده و در بسیاری از شهرها، از جمله سیرجان، یزد، کرمان، قزوین، تهران، خوزستان و دیگر مناطق، با ویژگی‌های محلی اجرا می‌شود.

عَلَم: در لغت به معنی «درفش» یا «پرچم» است که در شاهنامه حماسه‌ی ملی ایرانیان هم نمود پررنگی دارد. در عزاداری‌ها، علم نمادی از پرچمداری حضرت ابوالفضل العباس (ع) است.

کُتل نیز به سازه‌ای تزئینی و نمادین گفته می‌شود که معمولاً با پارچه‌های مخملی، آیینه، زنگ، تور، گل‌های مصنوعی و پلاک‌هایی از نام اهل بیت تزئین می‌شوند. این آیین ریشه در عاشورا دارد و بازنمایی‌ای است از بازگشت اسب بی‌سوار حضرت ابوالفضل (ع) به خیمه‌گاه یا آوردن پرچم‌های کربلا پس از شهادت یاران امام حسین (ع).

نقش مردم و مسوولان در حفظ این آیین‌ها

حفظ آیین‌های سنتی محرم در سیرجان، نتیجه تلاش و همت مردم محلی و سازمان‌های فرهنگی و دینی است. هیئت‌های مذهبی، روحانیون و بزرگان محل با برگزاری جلسات آموزشی و ترویجی، تلاش می‌کنند نسل جوان را با تاریخچه، معنا و اهمیت این آیین‌ها آشنا کنند.

مسوولان شهری نیز با فراهم کردن امکانات لازم، مدیریت ترافیک و حفظ امنیت مراسم، در کنار نصب المان‌های آیینی و فرهنگی مخصوص محرم زمینه برگزاری هرچه بهتر این عزاداری‌ها را فراهم می‌آورند.

سیرجان، به عنوان «دارالحسین»، نمونه‌ای بارز از پیوند عمیق فرهنگ، مذهب و سنت‌های محلی است. آیین‌های سنتی عزاداری در این شهر نه تنها بیانگر عشق و احترام به اهل بیت است بلکه نشانه‌ای از هویت و همبستگی اجتماعی مردم آن منطقه محسوب می‌شود. حفظ و گسترش این سنت‌ها در شرایط امروزی، ضمن احترام به گذشته، زمینه‌ساز استمرار فرهنگ غنی ایرانی-اسلامی است.

